

[Axel Ivan Pedersen.]

interesseret sig meget for disse problemer, og at der er gennemført adskillige foranstaltninger til gavn for området — sidst noterer vi med tilfredshed, at der inden den 15. marts vil blive fremsat lovforslag om bygning af en Sallingsundbro. Men også den lokale befolkning er meget aktiv i sine bestræbelser for at hidføre en industriel udvikling, og jeg vil gerne tilføje, at egnsudviklingsloven, som oppositionen til højre her i salen ikke ønskede gennemført, har været til megen nytte.

Jeg har dog også været vidne til, at den førnævnte aktivitet af og til er gået over stregen — og her mener jeg ud over, hvad jeg vil kalde anstændighedens grænse — oven i købet med egnsudviklingsloven i hånd. Jeg mener ikke, det kan være rimeligt, at der stilles midler til rådighed efter den nævnte lovs bestemmelser, for at byer inden for et område som f. eks. det nordvestjyske gennem deres erhvervsråd skal kunne gå på strandhugst i nabobyerne. Det hjælper jo ikke på beskæftigelsen som helhed inden for området, at man flytter en virksomhed fra den ene by til den anden.

Jeg beder derfor den højtærede handelsminister give oplysning om, hvorvidt han finder, at en sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med egnsudviklingslovens formål. Det kunne måske være vejledende og virke afsvælende på lokale erhvervsråd og kommunalbestyrelser.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg kan besvare spørgsmålet derhen, at jeg anser det for værende i strid med både egnsudviklingslovens formål og dens ånd at flytte rundt på virksomheder inden for de enkelte egnsudviklingsområder, og i øvrigt mener, at det heller ikke har noget fornuftigt formål at flytte en virksomhed fra ét egnsudviklingsområde til et andet.

Egnsudviklingslovens støtteforanstaltninger skal efter lovens hensigt sætte ind på projekter, der skaber nye og flere arbejdspladser, og det opnår man ikke ved

blot at flytte om på virksomhederne i området eller områderne imellem. Desværre har man fra lokal side ikke altid forstået dette, og vi ser jævnlig eksempler på, at den enkelte kommune, den enkelte by, ud fra snævre lokale interesser søger at trække virksomheder til sig, som nok kan være til fordel for det enkelte mindre samfund, men ikke tilfører det større område, egnen, noget nyt initiativ eller nogen ny arbejdsplads eller nogen større økonomisk aktivitet. Både i egnsudviklingsrådet og i handelsministeriet følger vi den retningslinje, at vi ikke vil medvirke til omflytning af den karakter, som det stillede spørgsmål omtaler.

Jeg vil ikke dermed udelukke, at det i enkelte tilfælde, hvor helt specielle forhold kan gøre sig gældende, kan være berettiget at bryde det princip, som lovens støtteforanstaltninger generelt administreres efter. Jeg tænker f. eks. på en sådan situation, at forholdene på stedet, hvor virksomheden er beliggende, har ændret sig til ugunst for virksomhedens trivsel, eller at forholdene inden for virksomheden f. eks. ved dens ekspansion eller overgang til andre produktioner, eller hvad man nu ellers kan tænke sig, bevirker, at den ikke længere hensigtsmæssigt kan forblive på stedet. Her kan støtten have den betydning, at man kan bevare virksomheden for egnen ved at medvirke til at flytte den hen et sted, hvor de naturlige betingelser for dens fortsatte eksistens er til stede.

Men det er helt klart, at der skal en meget stærk begrundelse til, før vi vil bryde vort hovedprincip, og jeg vil gerne slå fast, at det så ubetinget må høre til de helt sjældne undtagelser, at der kan ydes støtte til virksomheders flytning inden for et egnsudviklingsområde eller fra ét egnsudviklingsområde til et andet.

Axel Ivan Pedersen: Jeg takker den højtærede handelsminister for det klare svar. Jeg kan sige, at jeg naturligvis er enig med ham i de sidste betragtninger, han gjorde gældende, nemlig at når der var tale om,